

له بلا و کراوه کانی مالپه ری ایمان وهن

www.iman1.com

(8) نویژی ریوار

(1) کورتکردنه وهی نویژی ریوار له کاتی ناسایشدا

428. عَنْ يَعْلَى بْنِ أُمِيَّةَ (t) قَالَ: قُلْتُ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (t): «لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا» ﴿النساء 101﴾
 فَقَدْ أَمِنَ النَّاسُ؟ فَقَالَ: عَجِبْتُ مِمَّا عَجِبْتَ مِنْهُ، فَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (e) عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: «صَدَقَ تَصَدَّقَ اللَّهُ بِهَا عَلَيْكُمْ، فَأَقْبِلُوا صَدَقَتَهُ».

(يعلى) كورى (اميه) (t) دهلى: به (عمر) كورى (خطاب) م (t) وت (خوا) له قورئاندا فهرموويه تى: ﴿ليس عليكم جناح ان تقصروا من الصلاة ، ان خفتم ان يفتنكم الذين كفروا﴾ ﴿النساء: 101﴾ واته: نه گهر ترستان هه بوو كه كافر هه كان تووشى گيچهلان بكه نويژه كانتان كورت بكه نه وه قهيناكا. به لام ئيستا خه لكى له ناسايشدان؟ عمر وتى: منيش وه كو تو سهرم سوورمابو، بويه پرسيارم كرد له پيغه مبهرى خوا (e) له باره يه وه، نه ويش فهرموى: ((خه لا تيكه خوا به ئيوه ي به خشيووه، ئيوه ش وهرى بگرن)).

429. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (y) قَالَ: فَرَضَ اللَّهُ الصَّلَاةَ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكُمْ (e) فِي الْحَضَرِ أَرْبَعًا وَفِي السَّفَرِ رَكْعَتَيْنِ، وَفِي الْخَوْفِ رَكْعَةً.

(ابن عباس) (t) دهلى: خواي گه وره له سه زمانى پيغه مبهره كه تان (e) نويژى له سه زمانى ئيوه فهرز كردوه، چوار ركات له جيذاو دووركاتيش له سه فهردا ، له كاتى ترسيشدا يه ركات [مه به ست نه وه يه يه ركات له گهل ئيمامدا دوايى خويشى ركاتى بكات] [اقتران 6/423]

(2) له چ سه فه ريكدان نويژ كورت دهكريته وه

430. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (t) قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (e) الظُّهْرَ بِالْمَدِينَةِ أَرْبَعًا، وَصَلَّيْتُ مَعَهُ الْعَصْرَ بِذِي الْحُلَيْفَةِ رَكْعَتَيْنِ.

(انس) كورى (مالك) (t) دهلى: له خزمهت پيغه مبهرى خوادا (e) له مه دينه نويژى نيوه روم كردوه، چوار ركات، هه روه ها نويژى عه سرم له (ذي الحليفة) له خزمهتيا كردوه، دووركات.

(3) کورتکردنه وهی نویژی له جه جدا

431- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (t) قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (e) مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ، فَصَلَّى رُكْعَتَيْنِ رُكْعَتَيْنِ حَتَّى رَجَعَ. قُلْتُ: كَمْ أَقَامَ بِمَكَّةَ؟ قَالَ: عَشْرًا. وفي الرواية: خَرَجْنَا مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى الْحَجِّ.

(انس) كوری (مالك) (t) دهلی: له خزمهت پیغه مبهری خوادا (e) له مه دینه به ره و مه که ده رچووین، دورکات دورکات نویژی کرد هه تا گه راینه وه، وتم: چه نده له مه که مایه وه؟ وتی: ده روژ، له ریوایه تیکیشا دهلی: له مه دینه ده رچووین بو جه ج.

(4) کورتکردنه وهی نویژی له مینا

432- عَنِ ابْنِ عُمَرَ (t) قَالَ: صَلَّى النَّبِيُّ (e) بِمِنَى صَلَاةَ الْمُسَافِرِ وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ (y) ثَمَانِي سِنِينَ، أَوْ قَالَ: سِتَّ سِنِينَ، قَالَ حَفْصُ بْنُ عَاصِمٍ - يَعْنِي ابْنَ عَاصِمٍ - وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يُصَلِّي بِمِنَى رُكْعَتَيْنِ ثُمَّ يَأْتِي فِرَاشَهُ، فَقُلْتُ: أَيُّ عَمٍّ لَوْ صَلَّيْتَ بَعْدَهَا رُكْعَتَيْنِ؟ قَالَ: لَوْ فَعَلْتُ لَأَثَمْتُ الصَّلَاةَ.

(ابن عمر) (t) دهلی: پیغه مبهر (e) له (مینا) نویژی سه فهری کردو، (ابوبکر) و (عمر) و (عثمان) یش (رهزای خویان لی بییت) به هه مان شیوه هه شت سال، یا وتی: شهش سال کردیان “ (حفص) واته (ابن عاصم) دهلی: (ابن عمر) له مینا دورکات نویژی ده کردو ده هاته سه ر جیگا که ی، منیش وتم: نه ی مامه نه گه ر دورکاتی تریشت بکردایه؟ نه گه ر بکردایه هه ر نویژه که م به ته وای ده کرد.

(5) کوکردنه وهی دوونویژی له سه فهردا

433- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (t) عَنِ النَّبِيِّ (e): إِذَا عَجَلَ عَلَيْهِ السَّفَرُ يُؤَخَّرُ الظُّهْرَ إِلَى أَوَّلِ وَقْتِ الْعَصْرِ فَيَجْمَعُ بَيْنَهُمَا، وَيُؤَخَّرُ الْمَغْرِبَ حَتَّى يَجْمَعَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ الْعِشَاءِ، حِينَ يَغِيبُ الشَّفَقُ.

له (انس) كوری (مالك) (t) كه پیغه مبهره وه (e) هه ركات په له ی بوایه له رویشنیان نویژی نیوه رو ی دوا ده خست بو سه ره تای کاتی نویژی عه سرو پیکه وه کو ی ده کردنه وه نویژی شیوانیشی دوا ده خست هه تا له کاتی ئا و ابوونی ئا سو دا له گه ل خه وتناندا کو ی ده کرده وه.

(6) کوکردنه وهی دوو نويز له نيشتنگادا

434- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (t) قَالَ: جَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ (e) بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ ، وَالْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ ، بِالْمَدِينَةِ فِي غَيْرِ خَوْفٍ وَلَا مَطَرٍ . فِي حَدِيثٍ وَكَيْعٍ قَالَ: قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ : لِمَ فَعَلَ ذَلِكَ؟ قَالَ: كَيْلًا يُحْرَجُ أُمَّتُهُ . وَفِي حَدِيثِ أَبِي مَعَاوِيَةَ: قَبِلَ لِابْنِ عَبَّاسٍ: مَا أَرَادَ إِلَيَّ ذَلِكَ؟ قَالَ: أَرَادَ أَنْ لَا يُحْرَجَ أُمَّتُهُ.

(ابن عباس) (t) دهلی: پیغه مبهری خوا (e) نويزی نیوهروو عهسرو، نويزی شیوان و خهوتنانی له مه دینه دا به بی ترس و به بی باران کوکردنه وه، له فهرمووده ی و کيعدا دهلی: به (ابن عباس) م وت: بوچی وای کردوه؟ له وه لامدا وتی: بوئنه وهی نوممه ته که ی ناره حهت نه کات له فهرمووده ی (ابو معاویه) یه شدا به (ابن عباس) و تراوه: مه بهستی چی بووه له و کاره ی؟ وتویه تی: ویستویه تی نوممه ته که ی ناره حهت نه بن.

(7) نويز له هه وارگه دا له کاتی باراندا

435- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (t): أَنَّهُ نَادَى بِالصَّلَاةِ فِي لَيْلَةٍ ذَاتِ بَرَدٍ وَرِيحٍ وَمَطَرٍ، فَقَالَ فِي آخِرِ نِدَائِهِ: أَلَا صَلُّوا فِي رِحَالِكُمْ، أَلَا صَلُّوا فِي الرِّحَالِ. ثُمَّ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (e) كَانَ يَأْمُرُ الْمُؤَدِّنَ إِذَا كَانَتْ لَيْلَةٌ بَارِدَةً أَوْ ذَاتَ مَطَرٍ فِي السَّفَرِ أَنْ يَقُولَ: ((أَلَا صَلُّوا فِي رِحَالِكُمْ)).

له (ابن عمر) وه (t) له شه ویکی ساردو باراندا بانگی کرد بو نويز له کوتایی بانگ کردنه که یدا وتی: له جیگه و ریگه ی خوتاندا (له هه وارگه دا نويز بکه ن) ئینجا وتی: پیغه مبهری خوا (e) فهرمانی ده کرد به بانگدهر نه گه شه ویکی ساردیان باران بوایه له کارواندا که بلیت ((نويز بکه ن له سه ر جلی ولاغه کانتان)).

پیغه مبهری خوا (e) نه گه شه ویک باران یا سه ر ما بوا یا فهرمانی ده ر کرد به بانگ بیژه که که بلیت: ناگادار بن له هه وارگه ی خوتاندا نويزه کانتان بکه ن).

(8) سوننه ت نه کردن له سه فهردا

436- عَنْ حَفْصِ بْنِ عَاصِمٍ قَالَ: صَحِبْتُ ابْنَ عُمَرَ (y) فِي طَرِيقِ مَكَّةَ، قَالَ: فَصَلَّى لَنَا الظُّهْرَ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ أَقْبَلَ وَأَقْبَلْنَا مَعَهُ حَتَّى جَاءَ رَحْلُهُ، وَجَلَسَ وَجَلَسْنَا مَعَهُ، فَحَانَتْ مِنْهُ التَّفَاتَةُ نَحْوَ حَيْثُ صَلَّى، فَرَأَى نَاسًا قِيَامًا، فَقَالَ: مَا يَصْنَعُ هَؤُلَاءِ؟ قُلْتُ: يُسَبِّحُونَ، قَالَ لَوْ كُنْتُ مُسَبِّحًا لَأْتَمَمْتُ صَلَاتِي، يَا ابْنَ أَخِي إِنِّي

صَحِبْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ع) فِي السَّفَرِ فَلَمْ يَزِدْ عَلَيَّ رَكَعَتَيْنِ حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ،
وَصَحِبْتُ أَبَا بَكْرٍ (ت) فَلَمْ يَزِدْ عَلَيَّ رَكَعَتَيْنِ حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ، وَصَحِبْتُ عُمَرَ
(ت) فَلَمْ يَزِدْ عَلَيَّ رَكَعَتَيْنِ حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ، ثُمَّ صَحِبْتُ عُثْمَانَ فَلَمْ يَزِدْ عَلَيَّ
رَكَعَتَيْنِ حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ، وَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ
حَسَنَةٌ﴾ ﴿الأحزاب: 21﴾.

(حفص) كورى (عاصم) دهلى: بووم به هاورى (ابن عمر) (ت) له ريگای
مه ككه دا وتى: نویژی نیوه روى به دوركات بو كردين ، نینجا ههستا و نيمه ش
له گه لیا هستاين هه تا گه يشته، بارگه كهى، دانيشت و نيمه يش له گه لیا دايشتين،
نينجا لای كرده وه به لای نه و شوينه دا كه نویژی لى كرديوو ، بينى كه سانیک
به پيوهن، وتى: نه گهر سوننه تم بگردايه نویژه كه م به ته واوى ده كرد، نهى برازم
من له كارواندا، له خزمهت پیغه مبهرى خوادا (ع) بووم له دوو ركات زیاترى
نه كرده وه هه تا خوابردیه وه بو لای خوئى، ههروه ها هاوریه تى ابوبكرم (ت)
كردوه وه له دوو ركات زیاترى نه كرده وه هه تا خوا بردویه ته وه بو لای خوئى،
ههروه ها هاوریه تى (عمر) (ت) كردوه وه نیش له دوو ركات زیاترى نه كرده وه
هه تا خوا بردویه ته وه بو لای خوئى، نینجا هاوریه تى عثمان م كرده وه
له دوو ركات زیاترى نه كرده وه هه تا خوابردیه وه بو لای خوا، خواى گه وره ش
فه رمویه تى: ﴿لقد كان لكم في رسول الله اسوة حسنة﴾

(9) نویژی سوننه ت به سه ر ولاغه وه له كارواندا

437- عن ابن عمر (ع) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ع) يُسَبِّحُ عَلَيَّ الرَّاحِلَةَ قَبْلَ
أَيِّ وَجْهِ تَوَجَّهْتُ، وَيُوتِرُ عَلَيَّهَا، غَيْرَ أَنَّهُ لَا يُصَلِّيَ عَلَيْهَا الْمَكْتُوبَةَ.
(ابن عمر) (ت) دهلى: پیغه مبهرى خوا (ع) پیغه مبهرى خوا، (نویژی
سوننه تى به سه ر ولاغه وه ده كرد روى له هه ر شوينيك بوايه، نویژی وه تريشى
به سه ره وه ده كرد، به لام نویژی فه رزى به سه ره وه نه ده كرد.

(10) نه گهر له كاروان به اتايه ته وه له مزگه وت دوو ركاتى ده كرد

438- عَنْ جَابِرِ ابْنِ عَبْدِ اللَّهِ (ع) قَالَ: خَرَجْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ع) فِي غَزَاةٍ،
فَأَبْطَأَ بِي جَمَلِي وَأَعْيَا، ثُمَّ قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (ع) قَبْلِي وَقَدِمْتُ بِالْغَدَاةِ، فَحِثَّتُ
الْمَسْجِدَ، فَوَجَدْتُهُ عَلَى بَابِ الْمَسْجِدِ، قَالَ: ((الآن حين قدمت)). قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ:

((فَدَعُ جَمَلَكَ، وَادْخُلْ فَصَلِّ رَكَعَتَيْنِ)). قَالَ: فَدَخَلْتُ فَصَلَّيْتُ ثُمَّ رَجَعْتُ. [بخاری/ الوتر/ 955].

(جابر کوری (عبدالله) (t) دهلی: له خزمهت پیغهمبهری خوادا (e) له غه زایه کدا دهرچووم وشتره کم ماندو بوو، دواي خستم ، پیغهمبهر (e) له پییش مندا گه یشتبوو، من له پییش نیوهرودا گه یشتتم هاتم بو مزگهوت، پیغهمبهرم (e) له دهرگای مزگهوت هدا تووش بوو فرمووی: ((نائیستا دهگهیت؟)) وتم: بهلی: فرمووی: ((واز له وشتره کهت بیینه بچوره ژوره وه دوورکات نویژ بکه)) وتی: چوومه ژوره وه دوو رکاتم کردو گه رامه وه).

(11) له باره ی نویژی ترسه وه

439- عَنْ جَابِرٍ (t) قَالَ: غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (e) قَوْمًا مِنْ جُهَيْنَةَ، فَقَاتَلُونَا قِتَالًا شَدِيدًا، فَلَمَّا صَلَّيْنَا الظُّهْرَ قَالَ الْمُشْرِكُونَ: لَوْ مَلْنَا عَلَيْهِمْ مِيلَةً لَأَقْتَطَعْنَاهُمْ. فَأَخْبَرَ جِبْرِيلُ (l) رَسُولَ اللَّهِ (e) ذَلِكَ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (e)، قَالَ: وَقَالُوا إِنَّهُ سَتَأْتِيهِمْ صَلَاةٌ هِيَ أَحَبُّ إِلَيْهِمْ مِنَ الْأَوْلَادِ. فَلَمَّا حَضَرَتِ الْعَصْرُ، قَالَ صَفْنَا صَفَيْنِ، وَالْمُشْرِكُونَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ. قَالَ: فَكَبَّرَ رَسُولُ اللَّهِ (e) وَكَبَّرْنَا، وَرَكَعَ فَرَكَعْنَا، ثُمَّ سَجَدَ وَسَجَدَ مَعَهُ الصَّفُّ الْأَوَّلُ، فَلَمَّا قَامُوا سَجَدَ الصَّفُّ الثَّانِي، ثُمَّ تَأَخَّرَ الصَّفُّ الْأَوَّلُ وَتَقَدَّمَ الصَّفُّ الثَّانِي فَقَامُوا مَقَامَ الْأَوَّلِ، فَكَبَّرَ رَسُولُ اللَّهِ (e) وَكَبَّرْنَا، وَرَكَعَ فَرَكَعْنَا، ثُمَّ سَجَدَ مَعَهُ الصَّفُّ الْأَوَّلُ وَقَامَ الثَّانِي، فَلَمَّا سَجَدَ الصَّفُّ الثَّانِي ثُمَّ جَلَسُوا جَمِيعًا سَلَّمَ عَلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ (e). قَالَ أَبُو الرَّبِيعِ: ثُمَّ حَصَّ جَابِرٌ أَنْ قَالَ: كَمَا يُصَلِّي أُمْرَاؤُكُمْ هَؤُلَاءِ. [بخاری/ البيوع/ 1991]

(جابر کوری (عبدالله) (t) دهلی: له خزمهت پیغهمبهری خوا (t) غه زامان کرد له گهل تیره یه کدا له (جوههینه)، جهنگیکی سهختیان له گه لدا کردین، کاتی نویژی نیوهرودان کرد، موشریکه کان وتیان: نه گهر هیرشیکی به هیژ بکهینه سهریان له ره گوریشه دهریان ده هینین جویره نیل (علیه السلام) نه وه وه والهی گه یانده پیغهمبهر (e) پیغهمبهریش (e) ناگاداری نیمه ی کرد، راوی دهلی: نه وان کاتی نویژ کردنیان دیت، که له منداله کانیان خوشتریان ده ویت، کاتی کاتی عه سرهات کردینی به دوو ریزه وه ، موشریکه کان له نیوان نیمه وه، قیبله دابوون، وتی: پیغهمبهر (e) ته کیری کردو نیمه ش ته کیرمان کرد،

رکوعی برد ئیمهش رکوعمان برد، ئینجا ریزی یه کهم دواکه وتن له ئیمام ریزی دووهم پیئشکه وتن وه رکوعی ریزی یه کهم، پیئغه مبهه (e) ته کبیری کرد ئیمه ته کبیرمان کرد، رکوعی برد ئیمهش رکوعمان برد، ئینجا سوچه دی برد ریزی یه کهم له گه لیا سوچه دی برد، دووهم به پیوه مانه وه کاتی ریزی دووهم سوچه دی برد ئینجا هه موویکه وه دانیشتن پیئغه مبهه (e) سهلامی دایه وه.

(12) له باره ی نوژی رۆژگیرانه وه

440. عَنْ عَائِشَةَ (y) قَالَتْ: خَسَفَتِ الشَّمْسُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (e)، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (e) يُصَلِّي، فَأَطَالَ الْقِيَامَ جِدًّا، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ جِدًّا، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَأَطَالَ الْقِيَامَ جِدًّا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ جِدًّا وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ، ثُمَّ قَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَقَامَ، فَأَطَالَ الْقِيَامَ وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ، ثُمَّ انْصَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ (e) وَقَدْ تَجَلَّتِ الشَّمْسُ، فَحَظَبَ النَّاسُ، فَحَمَدَ اللَّهُ وَأَنْتَنِي عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: ((إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ مِنَ آيَاتِ اللَّهِ، وَإِنَّهُمَا لَأَيُّهَا لَمَوْتٌ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمُوهَا فَكَبِّرُوا، وَادْعُوا اللَّهَ وَصَلُّوا وَتَصَدَّقُوا. يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ، إِنْ مِنْ أَحَدٍ أَغْيَرَ مِنَ اللَّهِ أَنْ يَرْنِي عَبْدُهُ أَوْ تَرْنِي أُمَّتُهُ. يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ، وَاللَّهِ لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمَ لَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا وَلَضَحَكْتُمْ قَلِيلًا، أَلَا هَلْ بَلَّغْتُ)).

(عائشه) ده لیت: له سهرده می پیئغه مبهه ری خوادا (e) خۆرگیرا، پیئغه مبهه (e) هه ستاو ده ستیکرد به نوژی کردن، زۆر به پیوه راوه ستاو دریزه ی پیدا، پاشان رکوعی بردوو له میشدا زۆرمایه وه، ئینجا هه لسا یه وه لی ره شدا زۆرمایه وه، به لām به قه ده ره وه ستانی یه کهم نه بوو، ئینجا رکوعی برده وه دریزه ی به میشدا، به لām به قه ده ره رکوعی یه کهم نه مایه وه، پاشان سوچه دی برد، ئینجا هه ستایه وه دریزه ی دا به وه ستان، به لām به قه ده ره وه ستانی یه کهم نه مایه وه، پاشان رکوعی برد دریزه ی دا به رکوع به لām به قه ده ره رکوعی یه کهم نه مایه وه، ئینجا سه ری به رکۆده وه زۆرمایه وه به پیوه به لām به قه ده ره وه ستانی یه کهم نه بوو، ئینجا سوچه دی برد، پاشان سهلامی دایه وه، له وکاته دا خۆر به ربوو بوو، ئینجا وتاریکی بو خه لکه که دا. سوپاسی خوای کردو فه رمووی: ((خۆرومانگ دوونیشانه ی خوان بو مردنی هیه چ کهس ناگیرین یا بو ژیا نی، نه گه ر دیتان

گيران ته کبير بکن له خوا بپاړينه وه، نويز بکن ، خيرو خيرات بکن ، نهی نوممته می محمده ، کهس نييه به قهدهر خوا به غيره تر بيت له وهی که بهنده يه کی زينا بکات، نهی نوممته می محمده، سویند به خوا نه گهر نه وهی من دهيزانم ئيوه بتانزانيايه، زور ده گريان و کهم پیده که نين، ئايا پيم را که ياندن)).

441 - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (t) قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (e) حِينَ كُسِفَتِ الشَّمْسُ ثَمَانِي رَكَعَاتٍ فِي أَرْبَعِ سَجَدَاتٍ.

(ابن عباس) (t) دهلی: پیغه مبهری خوا (e) کاتی خورگرا ههشت رکوعی برد له گهل چوار سوجهدا [واته: له هر کاتیکدا چوار رکوع و دوو سوجه].

(13) له باره ی نويزه بارانه وه

442 - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدِ الْأَنْصَارِيِّ (t) : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (e) خَرَجَ إِلَى الْمُصَلَّى يَسْتَسْقِي ، وَأَنَّهُ لَمَّا أَرَادَ أَنْ يَدْعُوَ اسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ وَحَوْلَ رِدْأَةٍ . وَفِي رِوَايَةٍ : فَجَعَلَ إِلَى النَّاسِ ظَهْرَهُ يَدْعُو اللَّهَ ، وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ ، وَحَوْلَ رِدْأَةٍ ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ .

(عبدالله) ی کوری (زيد الانصاری) (t) دهلی: پیغه مبهر (e) چوه دهر وه بو نويزه بارانه، هروه ها کاتی ویستی له خوا بپاړيته وه روویکرده قبيله و چاکه ته که ی هه لگپرایه وه، له ریوایه تیکیددا : پشته کرده خه لکه که وه له خوا ده پارایه وه ، رویشی کرد بووه قبيله و چاکه ته که ی هه لگپرایه وه دوو رکات نويزی کرد.

(14) له باره ی فهورو خیری بارانه وه

443 - عَنْ أَنَسٍ (t) قَالَ: أَصَابَنَا وَحْنٌ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (e) مَطَرًا. قَالَ: فَحَسَرَ رَسُولُ اللَّهِ (e) ثَوْبَهُ حَتَّى أَصَابَهُ مِنَ الْمَطَرِ ، فَقُلْنَا : يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ صَنَعْتَ هَذَا ؟ قَالَ: ((لَأَنَّهُ حَدِيثُ عَهْدٍ بِرَبِّهِ)).

(انس) (t) دهلی: ئیمه له خزمهت پیغه مبهردا (e) بووین ، بارانمان لیباری ، پیغه مبهر (e) به شیکی کراسه که ی لادا تاباران له شی ته پرکرد، وتمان: نهی پیغه مبهری خوا (e) بوچی واتکرد ؟ فهورموی: ((چونکه تازه له لای په روه ردگاریه وه هاتوه)).

(15) په ناگرتن به خوا له کاتی باوېراندنا.

444_ عَنْ عَائِشَةَ (y) أَنَّهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ (e) إِذَا عَصَفَتِ الرِّيحُ قَالَ: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ)). قَالَتْ: وَإِذَا تَخَيَّلَتِ السَّمَاءُ تَغْيِيرَ لَوْنِهِ، وَخَرَجَ وَدَخَلَ، وَأَقْبَلَ وَأَدْبَرَ، فَإِذَا مَطَرَتْ سُرِّيَ عَنْهُ فَعَرَفْتُ ذَلِكَ فِي وَجْهِهِ، قَالَتْ عَائِشَةُ (y): فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: ((لَعَلَّهُ يَا عَائِشَةُ كَمَا قَالَ قَوْمٌ عَادٍ: ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمَطَّرُنَا﴾ [الاحقاف: 24]. [بخاري/ بدء الخلق/ 3034])

عائشه (y) دهلی: ههركاتی باهلی بكردايه پیغه مبهه (e) دهیغه رموو ((خوایه گیان خیری ئەم بایهو خیری ئەوهش كه تیایه تی خیری ئەوهش كه بوی په وانه کراوه له تو داواکارم، په ناده گرم به تو له خراپه ی ئەم بایهو خراپه ی ئەوهی كه تیایه تی و خراپه ی ئەوهش كه بوی په وانه کراوه)). ههروهها وتویه تی: ههركاتی ئاسمان هه ور بوايه پیغه مبهه (e) په رنگی دهگۆرا، دههات و دهچوو، كه باران دهباری ئینجا ئاسایی دهبووه، من ئەوهم بهروخساریدا دهزانی، بویه لیم پرسى: ئەویش فهرموی: ((ئهی عائشه له وانه یه هه وهكو حاله ته كه هی قهومی عاد بیته كه خوی گه وره له نایه تیکدا له سهه زمانیان دهفهرمویت: ﴿کاتی هه وره كه بیان دی روو به شیو و دۆله کانیان دیت، وتیان: ئەمه هه وریکه بارانمان بو دهبارینی﴾ به لام ئەوه بوو هه ور و سزای خوایی بوو).

(16) بای رۆژه لات و بای رۆئاوا

445_ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (t) عَنِ النَّبِيِّ (e) أَنَّهُ قَالَ: ((نُصِرْتُ بِالصَّبَا، وَأُهْلِكْتُ عَادًا بِالدَّبُورِ)). [بخاري/ الاستسقاء/ 9884] (ابن عباس) (e) دهلی: پیغه مبهه (e) فهرمویه تی: ((من به هوی بای رۆژه لات هه پشتیوانیم لی کراوه، قهومی عاد به بای خورناوا تیاچوون)).

هه میشه له گه لمان بن بونوو یبوونه وهی ئیمان

imanonekurd@yahoo.com